

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stille Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den under Nr. 2 opførte Sag, *Forslag til Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden*, kunne omtales.

Ordføreren (Rytter): Det Udvalg, der har været nedsat om de to Lovforslag, Forslag til Lov om Apotekervæsenet og Forslag til Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden, har opnaaet Enighed om Forslagene og om de Ændringsforslag, der er stillet. Disse er dels udarbejdet af Udvalget, dels af Ministeren, men saaledes, at Udvalget har tiltraadt Ministerens Forslag og Ministeren Udvalgets. Derfor fremtræder de her alle som stillet af Udvalget og Ministeren.

En Del af Ændringerne er kun af formel Natur, og om dem skal jeg indskrænke mig til at sige nogle faa Ord, idet de har været omtalt af de forskellige Ordførere under første Behandling. Det drejer sig om Ændringsforslagene Nr. 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 18 og, i Forbindelse med Nr. 18, Nr. 25 samt Nr. 28 og 29. De angaar alle formelle Ændringer, som man dog har anset for nødvendige.

Der er dernæst en Gruppe Ændringsforslag, der gaar ud paa at klargøre, hvad der er Mening i med Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 1 fastslaar saaledes, at der skal være en Stedfortræder for hvert Medlem i Forfremmelsesraadet. Ændringsforslagene Nr. 2, 8, 16 og 23 angaar Spørgsmaalet om, hvad Ordet Indstilling betyder. Som Lovforslaget var forelagt, havde det forskellig Betydning — undertiden var Ministeren bundet af Indstillingen, undertiden ikke. Baade Ministeren og Udvalget har ment, at det var nødvendigt at faa fastslaet, hvor det kun var en Forhandling, der fandt Sted, og hvor Ministeren var bundet. Et andet Ændringsforslag, som gaar ud paa at klargøre Lovforslaget, er Ændringsforslag Nr. 12, hvorefter der med Hensyn til Sygehuse og Apoteker efter „Anstalter“ indføjes: „af ovennævnte Art“. Ændringsforslag Nr. 14 omhandler den Afgift, der skal betales, og som mindst skal udgøre 50 Kr. Ændringsforslaget giver Bestemmelsen en noget anden Form for at pointere, at Meningen er, at det kun er de

positive Udgifter, der medgaar til Kontrollen, som skal betales. Ændringsforslag Nr. 17 angaar et lignende Forhold. Det er ogsaa her Meningen, at Afgiften kun skal dække de positive Udgifter og ikke være større. Spørgsmaalet blev i øvrigt fremdraget ved første Behandling. Ændringsforslag Nr. 19 retter „denne“ til: „den“, hvilket er nødvendigt, da der ellers kommer til at staa noget andet end tilsigtet. Ændringsforslagene Nr. 20 og 21 gaar ud paa at sikre en Apoteker mod, at Bevillingen fratages ham i Henhold til Dom, naar Sagen er appelleret og ikke har fundet sin endelige Afgørelse. Ændringsforslag Nr. 26 angaar Spørgsmaalet om den Erstatning, der skal ydes ved Afløsningen af salgare Bevillinger. Ændringen er dog i det væsentlige af formel Karakter, idet det var Meningen før, ligesom det er Meningen nu, at gaar frem efter Grundlovens § 80 som den tilgrundliggende Paragraf. Der er ogsaa optaget en Udtalelse herom i Betænkningen, i hvilken det hedder:

„Hele Udvalget har været enigt om, at de i § 49 nævnte Direktiver selvfølgelig ikke maa komme i Strid med den i Grundlovens § 80 udtalte Bestemmelse.“ Ved Ændringsforslag Nr. 33 fastslaas den Regel, som man selvfølgelig ogsaa vilde være kommet til, selv om den ikke positivt var udtalt, at den erstatningsberettigede altid har Krav paa at faa Beløbet kontant udbetalt. Endelig tilsigter Nr. 37 at klargøre Bestemmelserne i § 58. Det hedder i Ændringsforslaget:

„Fra Tiltrædelsen beregnes den i § 55, 1ste og 2det Stykke, fastsatte halvaarlige Ydelse paa 2½ pCt. i den tilbageværende Amortisationstid af den oprindelige Erstatningssum med Fradrag af fornævnte 15 pCt.“

Jeg har nu talt om de to Grupper af Ændringsforslag, der dels er formelle, dels sat ind for at klargøre Lovforslaget.

Endelig er der en tredje Gruppe, der indeholder virkelige Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Folketinget, men hvorom, som sagt, Udvalget og Ministeren har været enige. Der er først Ændringsforslaget under Nr. 22 angaaende Pensionen. Fra forskellig Side har man ment, at den fastslaede Pension maaske var noget for lille for Apotekernes Vedkommende, og man har derfor optaget Bestemmelsen under Nr. 22, der muliggør Opretelsen af en privat Pensionskasse, hvortil Apotekerne kan faa samme Tilskud fra Apotekerfonden, som de ellers skulde have, men heller ikke mere. Paa den Maade vil